

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Lignvm Vitae, Ornamentum, & Decus Ecclesiæ

In Qvinque Libros Divisvm. In quibus, Totius Sanctiss. Religionis Divi Benedicti initia; Viri Dignitate, Doctrina, Sanctitate, ac Principatu clari describuntur: & Fructus qui per eos S. R. E. accesserunt, fuissimè explicantur

Wion, Arnold

Venetiis, 1595

Argumentum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38397

LIGNI VITAE

LIBER QVARTVS.

DONNO ARNOLDO VVION

Belga Duacensi, & Monacho Casinensi,

AVCTORE.

ARGVMENTVM.

NON casu, sed diuina uoluntate factum existimo, ut dum Pictor ad dexteram & sinistram S. P. N. Benedicti collocatos depingeret monachos, dextera quidem manus ab inferioribus gradatim ad altiora conscendere, & per montis ipsius uerticem nubes ipsas penetrare quodammodo faciat: sinistram uero ab ipsa altitudine montis deiectos, per deuia ad ima & inferiora descendere. Factum quidem inexcogitatum; pulcherrimum tamen artificio, sed consideratione pulchrius. Per dextros namque, significatur monachos Benedictinos humilitate (quæ mater religionis est) ad tantam celsitudinem peruenisse, ut ea median- te, sanctissimi, & doctissimi uiri in presenti seculo euaserint, & cæ- lum ipsum, ultimum humilitatis suæ præmium, post laboris sui æ- rumnas, conscenderint. Per sinistros uero, innuitur, quod nisi quis humilitatus fuerit sicut paruulus, renuncianeritque omnibus quæ possidet, non sperans in incerto diuitiarum, non potest intrare in regnum Dei, quod humilitate acquiritur. Et de primis quidem ad dexteram collocatis, in tribus præcedentibus libris, abunde satis, pro nostra facultate, pertractauimus: agendum modo in quarto de seculari illa nobilitate quæ religiosum statum ineundo, splendore ei addidisse uisa est. Et quamuis apud Deum animæ omnes, ut æqua- lis natura, sic etiam æqualis sunt precii, & potius si quod uideatur

C C c ab il-

ab illo discrimen seruatum, hoc seruatum est, ut magis pauperes gereret, quam diuites, magis que contemptos, quam honoratos in sculo. Sed tamen sit nescio quomodo, ut quo illustriori, & clariori quisque ortus est sanguine, eius uirtus maiori plausu excipiantur, siue quia res difficilior, siue ob eam causam, quia cum multis non sint, multis sunt auctoritati ad salutem, & multis praeiunguntur sequuntur; ex quo illa sunt quae quidam scribit.

Regis ad exemplum totus componitur orbis.

Ideoque multum de illis gaudetur, quia non de solis gaudetur. Et plus hostis vincitur in eo, quem plus tener, & de quo plures tenet, plus autem superbos tenet nomine nobilitatis, & de his plura nomine auctoritatis. Hanc igitur ob causam infinita Dei bonitas multos quoque eiusmodi ad religiosum famulatum elicere uoluit, tum ne potentes abieciisse uideretur, cum sit ipse potens, tum etiam ne religioni haec quoque laus deesset, ut seculari quoque nobilitate ornaretur: denique ut eo etiam uis diuinæ gratiae illustrior esset, si tam magna uincula, quibus eiusmodi homines illigantur, elaberetur. Igitur hoc ipsum tractandum iam est, atque ex historicis eorum nomina eruenda, qui mundo triumphato, iisque honoribus ac titulis, quos mundus maximos reputat, relictis, de contemptu gloriae gloriosius sublimati, & sublimius gloriati sunt. Primum autem dicendum de Imperatoribus, deinde de Regibus: tertio de filiis Imperatorum: quarto de Regum liberis: quinto de Ducibus: sexto: postremo & ultimo de aliis minoribus Principibus. Quae narratio, si erit paulo longior, facile, ut spero, iucunditate compensabitur, ita ut etiam breuior iudicetur.

Primo igitur ordine, non longe a S. P. N. Benedicto, statim post Equites stellatos ad sinistram collocatos, in ipso quasi montis uertice, quidam Monachi, & Sanctimoniales conspiciuntur depicti, in nullo a ceteris differentes, nisi quod diademate Imperatorio capta eorum redimita uideantur. His significantur Imperatores, & Imperatrices, tam Occidentales Romani, quam Orientales Constantinopolitani, qui munere Imperatorio posthabito, aut ui, seu uoluntate, Religioni se manciparunt. Benedictina quidem Occidentales, Orientales uero eidem aliqui, ceteri autem incerta, quod non nolle uolumus, ne quis falsitatis nos arguat. Disponentur autem sic, ut primo loco sint Imperatores Occidentis Romani: deinde Orientis Constantinopolitani: sequuntur Imperatrices Occidentales, ordine bifario, & primo quidem pro Sanctis habitae, collocantur, se-

ut, secundò non sanctæ recitabuntur. Postremo Imperatrices O-

rentis, unico capite contentæ, hunc primum ordinem concludent.
His proximi sunt pro secundo ordine, Reges, & Regina, om-
nes quidem monachi habitu, & pari corona Regia coronati, dispa-
ri tamen distributione. Nonnulli enim, ii quæ primi, qui inter san-
ctos relati sunt, habita temporum quibus uixerunt consideratione,
collocantur: sequuntur alii non sancti: quibus uicini erunt illi, qui
monachi quidem fuere, sed habitu tantum, non autem professione.
Succedent Reges, monachi certi alicuius loci, deinde incerti, sed co-
nati. Apponentur postmodum monachi, qui ex cenobiis ad regnũ
euecti, in illa dignitate obierunt, & alii similes, quidem, sed qui re-
gno abdicato iterum ad monasteria sua sunt reuersi. Et coronidis
loco, illi qui ex Regibus monachi facti, iterum ex Monachis Re-
ges creati sunt, diuinerabuntur. Quos omnes pari ordine, & mo-
do sequuntur distributæ Regina.

Tertium, & Quartum ordinem, representant multitudo illa, quæ
immediate descendendo, Reges ipsos consequitur: ipsis Regibus
in hoc tantum ab similes, quod illi coronam in capite positam ha-
beant, quæ reuera potestate regia ufos ipsos fuisse demonstrat, isti
vero præ manibus illam gestantes, ipsam S.P.N. Benedicto offerunt,
ut pro corona temporali, quam respuunt, consequi mereantur eter-
nam. Et pars quidem una, tam Occidentalium, quam Orientalium,
Imperatorum filios, & filias: Altera Regum liberos, eodem prorsus
ordine, quo ipsi Reges & Regina, dispositos præfiguratur.

In ipso autem montis descensu, paulo inferius, quasi inter se col-
ligati conspiciuntur Serenissimæ Reipublicæ Venetæ Duces, quin-
tum ordinem representantes, qui Ducali cornu decorati, non abs-
que rationabili causa, ordine a cæteris Ducibus separato a nobis
sunt appositi. Licet namque solo Ducis nomine prænotentur, Re-
gia tamen potestate in suo Dominio (quod Deus Opt. Max. felicif-
simè diu conseruet, & accrescat) uti, pro comperto est: ideoque
Regibus potestate pares, titulo impares; & Ducibus titulo pares,
potestate impares, merito particulari ordine, tanquam Regibus pau-
latim inferiores, sed altiori gradu quam cæteri Duces, collo-
cantur.

Vltimo loco in ipsa montis planicie inferiori, multitudo magna
Ducum, Comitum, Marchionum, cæterorumque huiusmodi, coro-
nam Ducalem super capita gestantium, & quasi inter se colloquen-
tium, conspiciuntur, quæ qui eiusmodi potestate præditi, sed amore

Christi eam respuentes Benedictinam religionem ingressi sunt, do-
notantur. Non eadem tamen distributione, qua præcedentes
enim temporum, hi uero alphabetica Domini descriptione recit-
ant, filiis & filiabus Ducum & Comitum, ipsis Ducibus, & Comi-
bus omnino permixtis, confusione uitanda. Et si quid aliud alie-
possum, quam in præcedentibus, ex ipsa lectione frequenti, dis-
gens lector intelligat. Nunc ad declarationem accedamus.

PRIMVS ORDO SECVLARIVM

ad sinistram S. P. N. depictorum,

QVI EST

De Imperatoribus, & Imperatricibus;
qui fuerunt,

*Imperantes in præfenti populo, & virtute prudentia
populis sanctissima verba, Eccles. 44.*

*Imperatores Occidentis, qui Imperio abdicato, & Mo-
nachi facti, Ordinem D. P. Benedicti Nigrorum
ingressi sunt. Cap. I.*

S. Lotharius Romanorum Imperator Occidentis 111.

S. **L**OTHARIUS, Imperator Occidentis tertius
Ludouici Pij Imp. Filius, cum annis quindecim
Imperatorio munere functus fuisset, toto corde
admirante in partem se religiose quietis, in op-
nobio s. Saluatoris Pruniæ agri Treuirenſis, se
conclufit, ann. Domini 855, die 3. Cal. Octob. in
quo per annos decem ita conuersatus est, ut Pruniæ anno 263, die
Calend. Octob. moriens, Sanctorum Catalogo adſcribi meruerit.

ANNO TATIO.

Huius Imperatoris Monachismum, omnes omnino Historici, tam re-
teres, quam Neotherici, illique qui de Imperatoribus ex proſeſſo ſcrip-
ſerunt, diligenter annotatum reliquerunt. De monaſterio diſſenſum
qui, quidam nempe Luxouienſem, ſed perperam, alii quibuſdam ſan-
ctis in-